

термін; умови договору про попереднє узгодження ціноутворення залишаються гарантовано стабільними в разі зміни податкового законодавства, внесення в нього змін, припинення дії або втрати платником податків статусу великого платника податків. Також конкретизовано вимоги до Порядку попереднього узгодження ціноутворення в контрольованих операціях, за результатами якого укладаються договори, які мають односторонній, двосторонній і багатосторонній характер, який затверджується Урядом. Зазначені зміни є відображенням найкращих податкових практик щодо укладання Advance Pricing Arrangements і сприятимуть впровадженню ефективного діалогу між великими платниками податків та ДФС щодо дотримання правил трансфертного ціноутворення.

Отже, проаналізовані основні зміни в правилах ТЦУ, є позитивними для платників податків і держави, спрощують їх дотримання для бізнесу та покращують процедури адміністрування для Державної фіскальної служби України.

І.А. Бержанір, канд. екон. наук (*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань*)

С.О. Колісник, студ. (*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань*)

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах ринкової економіки аудиторська діяльність відіграє надзвичайно важливу роль, адже аудит гарантує достовірність, об'єктивність, а також законність фінансової звітності для її користувачів.

З 2014 року Україна розпочала роботу над впровадженням реформ у сфері аудиту з метою наближення та гармонізації національного законодавства, яке регулює обов'язковий аудит та аудиторську діяльність до вимог і положень Європейського законодавства.

Започаткуванню активного запровадження такої реформи також передувало і прийняття Європейським союзом Директиви 2014/56/ЄС та Регламенту №537/2014, які висувають нові, більш жорсткі вимоги до аудиту, відповідають світовим тенденціям розвитку економіки і

ринку аудиту, а також мають задовольняти зростаючу зацікавленість користувачів фінансової звітності до продукту праці аудиторів – аудиторського висновку.

Український аудит є саморегульованою діяльністю. Офіційним регулятором вітчизняного аудиту є Аудиторська палата України, яка функціонує як незалежний самостійний орган і є юридичною особою, що вирішує важливі питання у сфері методологічного й організаційного управління аудитом в Україні.

До проблемних питань аудиту належать: брак достатнього досвіду аудиторської діяльності; відсутність нормативної бази аудиту; відсутність методичних рекомендацій щодо проведення аудиту; недостатня кількість кваліфікованих кадрів, а звідси і неосвоєний ринок аудиторських послуг; відсутність типових форм документів з аудиту (договорів, висновків тощо); комп'ютеризація аудиту тощо [2, с. 22].

Ситуація, що склалася в Україні, потребує вирішення проблем, які мають місце у аудиторській діяльності і роблять неможливим успішний розвиток аудиту.

Особливої уваги потребує якість роботи більшості українських аудиторських фірм. Це питання турбує не лише користувачів аудиторських послуг і державних органів, але й самих аудиторів, які зацікавлені в стабільному розвитку ринку аудиторських послуг. Критерієм якості при проведенні аудиту вважається, насамперед, виконання аудиторами вимог національних нормативів аудиту.

Для вирішення таких проблем аудиторські фірми намагаються враховувати рівень професійної компетентності своїх співробітників у вигляді кваліфікаційних вимог, що висувуються до посад, передбачених структурою їх управління.

Ще одним з основних напрямів підвищення якості аудиту є розробка внутрішньо-фірмових методик аудиту, робочої документації тощо, оформлення у вигляді внутрішньофірмових стандартів.

Таким чином, ринок аудиту в Україні порівняно невеликий при великій кількості суб'єктів аудиторської діяльності. Така ситуація породжує безліч негативних явищ на ринку, починаючи з демпінгу і закінчуючи повною втратою незалежності аудиторами від нечисленних клієнтів, що найчастіше не дозволяє покладатися на аудиторські звіти.

Поточна ситуація на ринку національного аудиту не зміниться до тих пір, поки не з'явиться суспільний запит на аудиторські послуги. Мабуть, єдиними перспективними замовниками для національних аудиторських фірм є кредитори – банки, лізингові компанії та

компанії, що надають значні товарні кредити.

Отже, аудиторські послуги в Україні розвиваються досить швидкими темпами, хоча існують певні проблеми. Більш глибоке дослідження цих проблем може стати основою для визначення пріоритетних напрямків вдосконалення аудиторської діяльності з огляду на перспективи розвитку ринкової економіки і відносин власності в Україні, а їх розв'язання сприятиме подальшому впровадженню аудиторської професії в господарську практику і формуванню у громадськості впевненості у високій професійній майстерності аудиторів.

Список використаних джерел:

1. Про аудиторську діяльність»: Закон України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon.rada.gov.ua/>.
2. Калінська Т. А. Сучасний стан і проблеми вітчизняного аудиту / Т. А. Калінська // Науково-виробничий журнал. – 2014. – № 3. – С.20-22.

А. В. Битківська, канд. екон. наук, ст. викл. (*КНЕУ ім. В. Гетьмана, Київ*)

СИСТЕМА ОБЛІКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ДЕТЕРМІНАНТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Незмінним та завжди необхідним елементом успішної підприємницької діяльності є налагоджений процес управління, який би забезпечував безперервне існування підприємства з раціональним використанням існуючих ресурсів, постійним зростанням обсягів діяльності та максимізацією рівня прибутку.

Для гарантування високої результативності процес управління на підприємстві має здійснюватися з використанням досить потужної інформаційної бази. У свою чергу, основний потік інформації, що необхідний управлінському персоналу, а також іншим зацікавленим користувачам, генерує саме облікова система підприємства.

Можливість ефективно організованих підсистем облікової системи надавати вичерпну інформацію для задоволення потреб як процесу управління, так і інших процесів, які відбуваються на